

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****SAVAŞ KILIÇ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2016/5583
Karar Tarihi : 19/11/2019

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Burhan ÜSTÜN
Hicabi DURSUN
Kadir ÖZKAYA
Selahaddin MENTEŞ
Raportör : Fatma Gülbin ÖZCÜRE
Başvurucu : Savaş KILIÇ

I. BAŞVURU KONUSU

1. Başvuru, başvurunun sosyal medyada bir kişiye yönelik olarak kullandığı ifadeler nedeni ile cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 21/3/2016 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüş bildirmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu, avukat olarak görev yapmaktadır. V.Ö. isimli müşteki de avukat olarak görev yapmakta olup başvurucu ile birlikte www.facebook.com (Facebook) isimli

sosyal medya platformunda kurulmuş olan "*Avukat-Hakim-Savcı-Tüm Hukukçular Omuz Omuz!*" isimli gruba üdedirler. Yapılan paylaşımların yalnızca grup üyeleri tarafından görülebilmesi sebebi ile kapalı grup olarak nitelendirilen "*Avukat-Hakim-Savcı-Tüm Hukukçular Omuz Omuz!*" isimli grubun üyelerinin daha çok hukukçulardan oluştuğu ve başvuru tarihi itibarı ile 28.355 üyesi olduğu belirtilmiştir.

9. Müşteki, söz konusu kapalı grupta daha önceden başka üyeler tarafından yapıldığını ileri sürdüğü dinî değerleri aşağılayıcı ve terör eylemlerini övücü nitelikteki bazı paylaşımlara duyduğu tepkiyi dile getiren bir metin kaleme almış ve yazıyı grubun ana sayfasında paylaşmıştır. Müşteki, yazısında başka kullanıcılar tarafından yapıldığını ileri sürdüğü dinî değerleri aşağılayıcı ve terör eylemlerini övücü nitelikteki paylaşımlar nedeni ile rahatsızlık duyduğunu belirtmiştir. Bu tarz paylaşımların böylesi bir grupta yapılmasının son derece yakışsız olduğunu değerlendiren müşteki, suç teşkil eden paylaşımlar nedeni ile paylaşım sahipleri hakkında suç duyurusunda bulunulacağını ifade etmiştir.

10. Müştekinin yapmış olduğu bu paylaşımın ardından başvuru "*Kanal-İ-Zasyon*" isimli 2009 yapımı komedi türünde çekilen filmin "*Asabiyet Meydanı*" olarak isimlendirilen kesiti ile aşağıdaki yazılı iletiyi ilgili grubun ana sayfasında paylaşmıştır. Müşteki V.Ö. söz konusu paylaşımın kendisini hedef aldığını ileri sürmüş ve başvurucudan şikâyetçi olmuştur. İlgili paylaşım şu şekildedir:

*"1000 yorum sınırını aşan ve Muhtar adayı [V.Ö.] nün fikirlerini s..çtığı
iletisinde, grup olarak hep birlikte fikirlerimizi Muhtar adayımıza fıskırttık."*

11. Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığı 26/11/2015 tarihli iddianame ile başvuru alenen hakaret suçundan cezalandırılması talebiyle kamu davası açmıştır.

12. Yargılama Eskişehir 1. Asliye Ceza Mahkemesi (Mahkeme) tarafından yapılmış olup karar 25/2/2016 tarihinde verilmiştir. İddianameye konu ifadelerin başvuru tarafından yazıldığını ve tahkir edici nitelikte olduğunu belirten Mahkeme, şikâyete konu ifadelerin alenen hakaret suçunu oluşturduğunu kabul ederek başvuru 2.610 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına kesin olarak karar vermiştir.

13. Başvuru, mahkûmiyet kararının 26/2/2016 tarihinde kendisine tebliğ edildiğini belirtmiştir.

14. Başvuru 21/3/2016 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

15. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "*Hakaret*" kenar başlıklı 125. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden (...) (1) veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldıran kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır..."

(2) Fiilin, mağduru muhatap alan sesli, yazılı veya görüntülü bir iletiyle işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkrada belirtilen cezaya hükmolunur.”

B. Uluslararası Hukuk

16. İlgili uluslararası hukuk kaynaklarının derli toplu verildiği bir karar için *Koray Çalışkan* (B. No: 2014/4548, 5/12/2017, §§ 17-23) kararına bakılabilir.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

17. Mahkemenin 19/11/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvurucunun İddiaları

18. Başvurucu, bireysel başvurusuna konu ettiği itirazları birden fazla başlık altında sıralamıştır. İlk olarak yargılamasının yetkili mahkeme tarafından yapılmadığını ileri süren başvuru, yargılanmanın Eskişehir’de yürütölmüş olmasının eşitlik ve tabii hâkim ilkesini ihlal ettiğini ileri sürmüştür. Hakkında toplanmasını talep ettiği delillerin Mahkeme tarafından toplanmadığını, hükmedilen adli para cezasının kesinlik sınırı altında olması sebebi ile temyiz hakkının elinden alındığını belirten başvuru; adil yargılanma hakkının güvencelerinden olan savunma ve hakkaniyete uygun yargılanma haklarının ihlal edildiğini belirtmiştir.

19. Başvurucu, yargılama konusu ifadelerin kendisi tarafından yazıldığını kabul etmemektedir. Bununla birlikte başvuru söz konusu ifadelerin hakaret suçunu oluşturmadığını, ifadede geçen “*s.çtığı*” kelimesinin Mahkeme tarafından “*saçtığı*” olarak değerlendirilebilecek iken gerekçedeki şekli ile değerlendirilerek ifadeye kullanıcısı tarafından amaçlanan anlamın ötesinde bir anlam verildiğini belirtmiştir. Yine paylaşılan ifadenin değer yargısı içerdiğini ve ifade özgürlüğü kapsamında kaldığını belirten başvuru, hakkında hükmolunan adli para cezasının ölçölü olmadığı gibi anayasal bir hak olan ifade özgürlüğünü de ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

20. Anayasa’nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak “*Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti*” kenar başlıklı 26. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

“Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar...”

Bu hürriyetlerin kullanılması,... başkalarının şöhret veya haklarının,... korunması ... amaçlarıyla sınırlanabilir...

Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir.”

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

21. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

22. Başvurucunun Facebook paylaşımları nedeniyle Mahkemece 2.610 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir. Söz konusu mahkeme kararı ile başvurucunun ifade özgürlüğüne yönelik bir müdahalede bulunulmuştur.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

23. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

24. Yukarıda anılan müdahale Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşulları yerine getirmediği müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalini teşkil edecektir. Bu sebeple sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesinde düzenlenmiş olan kanun tarafından öngörülme, Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen haklı sebeplerden bir veya daha fazlasına dayanma, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama koşullarına uygun olup olmadığının belirlenmesi gerekir.

i. Kanunilik

25. 5237 sayılı Kanun'un 125. maddesinin *kanunla sınırlama* ölçütünü karşıladığı sonucuna varılmıştır.

ii. Meşru Amaç

26. Başvurucunun adli para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin kararın başkalarının şöhret veya haklarının korunmasına yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk

(1) Genel İlkeler

(a) Demokratik Toplum Düzeninin Gerekleri Kavramı

27. Anayasa Mahkemesi ifade özgürlüğü bağlamında *demokratik toplum düzeninin gerekleri* ifadesinden ne anlaşılması gerektiğini daha önce pek çok kez açıklamıştır. İfade özgürlüğü kişinin haber ve bilgilere, başkalarının fikirlerine serbestçe ulaşabilmesi, düşünce ve kanaatlerinden dolayı kınanamaması, bunları tek başına veya başkalarıyla birlikte çeşitli

yollarla serbestçe ifade edebilmesi, anlatabilmesi, savunabilmesi, başkalarına aktarabilmesi ve yayabilmesi anlamına gelir. Çoğunluğa muhalif olanlar da dâhil olmak üzere düşüncelerin her türlü araçla açıklanması, açıklanan düşünceye paydaş sağlanması, düşünceyi gerçekleştirme ve gerçekleştirme konusunda başkalarını ikna etme çabaları, bu çabaların hoşgörüsü karşılama çoğulcu demokratik düzenin gereklerindedir. Dolayısıyla toplumsal ve siyasal çoğulculuğu sağlamak, her türlü düşüncenin barışçıl bir şekilde ve serbestçe ifadesine bağlıdır. Bu itibarla düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü demokrasinin işleyişi için yaşamsal önemdedir (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 33-35; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 42, 43; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, §§ 35-38).

28. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı bir müdahale olması gerekir (*Bekir Coşkun*, §§ 53-55; *Mehmet Ali Aydın*, §§ 70-72; AYM, E.2007/4, K.2007/81, 18/10/2007). Müdahaleyi oluşturan tedbirin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının kabul edilebilmesi için amaca ulaşmaya elverişli olması, başvurulabilecek en son çare ve alınabilecek en hafif önlem olarak kendisini göstermesi gerekmektedir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Bekir Coşkun*, § 51; *Mehmet Ali Aydın*, § 68; *Tansel Çölaşan*, § 51). Orantılılık ise bireyin hakkı ile kamunun menfaatleri veya müdahalenin amacı başkalarının haklarını korumak ise diğer bireylerin hak ve menfaatleri arasında adil bir dengenin kurulmasına işaret etmektedir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Bekir Coşkun*, § 57; *Tansel Çölaşan*, §§ 46, 49, 50; *Hakan Yiğit*, B. No: 2015/3378, 5/7/2017, §§ 59, 68).

(b) Başkalarının Şöhret veya Haklarının Korunması

29. Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasına göre ifade özgürlüğünün sınırlandırılma nedenlerinden ve bu bağlamda ifade özgürlüğünü kullananların uyması gereken görev ve sorumluluklardan biri de başkalarının şöhret veya haklarının korunmasıdır. Bireyin şeref ve itibarı, kişisel kimliğinin ve manevi bütünlüğünün bir parçasını oluşturur ve Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasının korumasından faydalanır (*İlhan Cihaner (2)*, B. No: 2013/5574, 30/6/2014, § 44). Devlet, bireyin şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlüdür (*Nilgün Halloran*, B. No: 2012/1184, 16/7/2014, § 41; *Adnan Oktar (3)*, B. No: 2013/1123, 2/10/2013, § 33; *Bekir Coşkun*, § 45; *Önder Balıkçı*, B. No: 2014/6009, 15/2/2017, § 44).

(c) Çatışan Haklar Arasında Dengeleme

30. Devlet, bireyin şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlüdür (*Nilgün Halloran*, § 41; *Adnan Oktar (3)*, § 33; *Bekir Coşkun*, § 45; *Kemal Kılıçdaroğlu*, B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 54).

31. Anayasa Mahkemesi benzer başvurularda, başvuruçunun cezalandırılmasına ilişkin derece mahkemelerinin kararlarında başvuruçunun ifade özgürlüğü ile başkalarının şöhret veya haklarının korunması arasında adil bir dengenin gözetilip gözetilmediğini değerlendirmektedir (*Nilgün Halloran*, §§ 27, 41, 52; *Ergün Poyraz (2)* [GK], B. No: 2013/8503, 27/10/2015, § 56; *İlhan Cihaner (2)*, § 49; *Kemal Kılıçdaroğlu*, §§ 56-58). Bu, soyut bir değerlendirme değildir. Anayasa Mahkemesi ilke olarak;

i. Başvurucu tarafından yapılan düşünce açıklamalarının tamamının söylendiği bağlamdan kopartılmaksızın olayın bütünselliği içinde değerlendirilip değerlendirilmediğini,

ii. Müdahaleyi haklı göstermek için ulusal makamlar tarafından ortaya konan gerekçelerin *uygun ve yeterli* görünüp görünmediğini,

iii. Başvuru konusu olan müdahalenin *gözetilen meşru amaçla orantılı* olup olmadığını inceler.

- Bu incelemeyi yaparken Anayasa Mahkemesi somut olaya uyduğu ölçüde;

a. Başvurucunun kullandığı ifadelerin türünün,

b. İfadelerin kim tarafından dile getirildiğinin, kime yöneldiğinin, bağlamının,

c. İfadelere sebebi ile uygulanan yaptırımın niteliğinin ve etkinliğinin,

d. Kamuoyu ile diğer kişilerin kullanılan ifadeler karşısında sahip oldukları hakların ağırlığının gerektiği gibi değerlendirilip değerlendirilmediğine bakar.

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

32. Müşteki, grupta yapılan bir kısım paylaşımı eleştiren ve bazı paylaşımlar yönünden suç duyurusunda bulunacağını belirten bir metin kaleme almış; söz konusu bu metni 28.355 üyesi bulunduğu belirtilen grupta paylaşmıştır. Bu bağlamda grup içinde düşüncelerini duyurmaktan imtina etmediği anlaşılan müştekinin kendisi ile aynı fikirde olmayan üyelerin kabul edilebilir, eleştiri sınırını aşmayan değerlendirmelerine katlanma yükümlülüğü altına gireceğinde şüphe yoktur.

33. Ceza yargılamasına konu edilen ifadede kullanılan "*s.çtği*" kelimesinin başvurunun iddia ettiği gibi "*saçtığı*" şeklinde yorumlanması anlam bütünlüğü bakımından son derece zordur. Bu itibarla başvurunun saldırgan ve kaba bir üslup benimsediği, başvuru tarafından kullanılan ifadelerin toplumsal nezaket kurallarını aştığı, yöneltildiği kişiye ve okuyucusuna rahatsızlık verdiği görülmektedir. Bununla birlikte ifade özgürlüğü ile yalnızca düşünce ve bilginin özünün korunması amaçlanmamaktadır. Düşünce ve bilginin sunulduğu şekli ve üslubu da içerik kadar ifade özgürlüğünün korumasından yararlanır. Anayasa Mahkemesi başvurunun açıkça polemik çıkarmaya yönelik üslubunun bir parçası olduğu anlaşılan ve müştekinin özel hayatını hedef almayan ilgili ifadenin müştekinin daha önce yaptığı açıklamalara karşı verilmiş, sert bir karşılık olarak kabul edilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

34. Yukarıda açıklanan sebeplerle başvurunun paylaşımının kabul edilebilir eleştiri sınırları içinde kaldığı değerlendirilmiştir. Aksi kabul edildiğinde muhatabını inciten her nezaket kuralı ihlaline ceza yaptırımını uygulanması gerekecek ve bu durum kişilerin ifade özgürlüğünün ölçüsüz şekilde sınırlandırılmasına sebebiyet verebilecektir. Bu değerlendirmeler ışığında Anayasa Mahkemesinin kanaatine göre mevcut olayda başvurunun ifade özgürlüğü ile müştekinin itibarını koruma hak ve menfaati arasında derece mahkemesi tarafından adil bir denge kurulmasına çalışılmadığı ve başvurunun adli bir ceza ile cezalandırılmasının demokratik bir toplumda zorlayıcı bir toplumsal ihtiyaca karşılık geldiğine ilişkin ilgili ve yeterli bir gerekçe ile ortaya konulmadığı sonucuna varılmıştır.

35. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

36. Başvurucunun adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin ihlal edildiğine yönelik şikâyetleri ifade özgürlüğü yönünden ihlal bulunması nedeniyle ayrıca incelenmemiştir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

37. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurusunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...”

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

38. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında, ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı belirlenmesi hususunda genel ilkeler tayin edilmiştir.

39. *Mehmet Doğan* kararında özetle uygun giderim yolunun belirlenebilmesi açısından öncelikle ihlalin kaynağının tayin edilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Buna göre ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı durumlarda 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca kural olarak ihlali ve ihlalin sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmedilir (*Mehmet Doğan*, § 57, 58).

40. Anayasa Mahkemesinin tespit edilen ihlalin giderilmesi amacıyla yeniden yargılama yapılmasına hükmettiği hâllerde ilgili usul kanunlarında düzenlenen yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak yargılamanın yenilenmesi sebebinin varlığının kabulü ve önceki kararın kaldırılması hususunda derece mahkemesinin herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Zira ihlal kararı verilen hâllerde yargılamanın yenilenmesinin gerekliliği hususundaki takdir derece mahkemelerine değil ihlalin varlığını tespit eden Anayasa Mahkemesine bırakılmıştır. Derece mahkemesi, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirttiği doğrultuda ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yapmakla yükümlüdür (*Mehmet Doğan*, § 59).

41. Başvurucu, ihlalin tespit edilmesi ve 5.000 TL tazminat talebinde bulunmuştur.

42. Anayasa Mahkemesi, sosyal medya hesabından yapmış olduğu paylaşım nedeni ile hakkında hakaret suçundan adli para cezasına hükmedilmesinin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun düşmediğini belirterek başvuruçunun ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

43. Bu durumda ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise usul hukukunda yer alan benzer kurumlardan farklı ve bireysel başvuruya özgü bir düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yeniden yargılama sürecinde mahkemelere yapılması gereken iş, öncelikle hak ihlaline yol açan mahkeme kararının ortadan kaldırılmasından ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere ilgili mahkemeye gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

44. İfade özgürlüğünü ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli olduğu değerlendirildiğinden başvuruçunun manevi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

45. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 239,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvuruçuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

C. Kararın bir örneğinin ifade özgürlüğünün ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Eskişehir 1. Asliye Ceza Mahkemesine (E.2015/842 K.2015/96) **GÖNDERİLMESİNE,**

D. Başvuruçunun manevi tazminat talebinin **REDDİNE,**

E. 239,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin **BAŐVURUCUYA ÖDENMESİNE,**

F. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvuruçunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal **FAİZ UYGULANMASINA,**

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 19/11/2019 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Selahaddin MENTEŞ